

Ανακοίνωση

Το «Πολυτεχνείο» δεν έγινε με «άδεια».

Η ιστορία γράφεται με ανυπακοή, εξεγέρσεις και επαναστάσεις

Τόλμησε η κυβέρνηση να πει ότι θα απαγορεύσει τη «γιορτή» του «Πολυτεχνείου». Όμως, το «Πολυτεχνείο» δεν είναι γιορτή, για να συμφωνηθεί, μετατεθεί ή απαγορευθεί!

Αν η εξέγερση του Νοέμβρη του '73 περίμενε να πάρει άδεια, θα είχαμε ακόμη τη χούντα των συνταγματάρχων. Αν οι λαϊκοί αγώνες της μεταπολίτευσης για (ότι σήμαινε) «ψωμί», παιδεία και ελευθερία στη συνέχεια, ζητούσαν τη σφραγίδα των αστικών κυβερνήσεων, δε θα βάζαμε τους φασίστες στη φυλακή, αλλά θα μας κυβερνούσαν.

Σήμερα, για 100 περισσότερους λόγους...

Διότι σήμερα, η κυβέρνηση, οι εργοδότες και το κράτος τους (με μακάβριο πρόσχημα τον κορωνοϊό και αδιαφορία για την επέλασή του), αναζητούν να επιβάλουν **τριπλό και τετραπλό «μνημόνιο»**. Βάζουν τα βρώμικα χέρια τους στην τσέπη μας.

Δένουν τα χέρια των εργαζομένων και των συνδικάτων, καθιστώντας παράνομες τις απεργίες ή τις καταλήψεις και πιο **ασύδοτη** την εργοδοσία.

Καταργούν το δωρο και την πληρωμή των υπερωριών.

Στερούν το δικαίωμα στη δουλειά, καταδικάζοντας σε μαζική ανεργία και μετανάστευση τη νεολαία.

Φιμώνουν τη φωνή μας, απαγορεύουν όχι απλά τη διαδήλωση, αλλά και την ελευθερία κίνησης με τα lockdowns, κρύβοντας τις δικές τους τραγικές ευθύνες.

Υποθηκεύουν το μέλλον μας με τους πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς, τα εξοπλιστικά προγράμματα και τον ανταγωνισμό για εξορύξεις περιβαλλοντικής καταστροφής στις ΑΟΖ μιας οικοπεδοποιημένης θάλασσας για χάρη των πολυεθνικών.

Ο «Νοέμβρης» φορά πάντα τα ρούχα των σύγχρονων αναγκών των εργατικών και λαϊκών αγώνων. Δεν είναι μουσειακή επέτειος, ούτε κρατική αγγαρεία παρέλασης

Κι όλα αυτά ενώ έχουν οδηγήσει **σε κατάρρευση τη δημόσια υγεία**, τις συγκοινωνίες και το σύστημα πρόνοιας, που θα ήταν ασπίδα της κοινωνίας στην πανδημία.

Δε θα περάσουν! Lockdown στην κυβέρνηση και όχι στα δικαιώματά μας!

Τι αλήθεια έγινε «τότε»; 17 Νοέμβρη 1973...

«Μικροί σχοινοβάτες με τα μεγάλα παπούτσια», έγραψε κάποιος. «Με τον ήλιο στο μέτωπο», τους φαντάστηκε ένας άλλος. Αμούστακα παιδιά κοίταξαν στα μάτια την ιστορία. Εκεί που για τους «πολλούς», γνωστικούς κυρ-Παντελήδες η ελευθερία ήταν χαμένη και ίσως περιττή, τράβηξαν από πάνω της το σάβανο της φασιστικής εθνικιστικής χούντας, της ΝΑΤΟκρατίας και της «λελογισμένης» στάσης συμφιλίωσης του αστικού κόσμου.

Είχαν ιστορία πίσω τους. **Οκτώβρης, ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΔΣΕ, Ιουλιανά, Μάης 68, Βιετνάμ, Χιλή, Ταϊλάνδη...** Κοίταξαν μπροστά τους. Οργανώθηκαν, στις μαύρες μέρες της χούντας αλλά και της μεγάλης υποχώρησης, της φαινομενικής απουσίας κάθε αντίστασης. Διάβασαν, μίλησαν, αντιπαρατέθηκαν, αναζήτησαν, δοκίμασαν τους δρόμους για τη λαϊκή εξουσία και δημοκρατία, την επανάσταση και τον κομμουνισμό, αφήνοντας τη μελαγχολία για την αριστερά της ήττας και της «αντιδικτατορικής ενότητας» με τις αστικές δυνάμεις.

Αυτό το νήμα αναζητούμε. Δεν τιμούμε απλά μια εξέγερση που έγινε 47 χρόνια πριν και σημάδεψε την πορεία του λαού μας. Ο «Νοέμβρης» φορά πάντα τα ρούχα των σύγχρονων αναγκών των εργατικών και λαϊκών αγώνων. Δεν είναι μουσειακή επέτειος, ούτε κρατική αγγαρεία παρέλασης.

«Πότε θα κάνει ξαστεριά...»

«Από εκείνη τη νύχτα, ό,τι και αν πω φωνάζει σαν αίμα», σημείωσε ο ποιητής. Η ελευθερία βρέθηκε πίσω από τα κάγκελα και ποδοπατήθηκε, αλλά νίκησε αυτούς που είχαν στην κατοχή τους τους δρόμους του φόβου. Εκείνη η εξέγερση, άφησε ανοιχτούς λογαριασμούς. Δημιούργησε γενιές και γενιές που την ερωτεύτηκαν, παντοτινούς εφιάλτες στην αστική εξουσία, τις κυβερνήσεις της και όσους αδημονούν να αποδείξουν τη διαχειριστική τους ικανότητα στην υπηρεσία της αστικής πολιτικής.

Το «Πολυτεχνείο ζει», ξαναζεί και διαδηλώνει ανελλιπώς, προς την Αμερικανική Πρεσβεία και ενάντια σε κυβερνήσεις και αντιλαϊκές πολιτικές. Είναι ένα μεγάλο λαϊκό και εργατικό ραντεβού, μια μεγάλη κραυγή για τα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα της εργαζόμενης πλειοψηφίας και της νεολαίας. Βγάζει χρόνο το χρόνο καινούργια συνθήματα. Συνδέεται με νέες γενιές και ανάγκες.

Όσο και αν αφηνιάζουν οι κυρίαρχοι, η «νάρκη» του «Νοέμβρη» είναι πάντα εδώ. Στις εργατικές απεργίες, στις μαθητικές καταλήψεις, στις αντιπολεμικές αντιϊμπεριαλιστικές διαδηλώσεις, στις μάχες για την ελευθερία ενάντια στο φασισμό. Το ίδιο πάντα ερώτημα και μαζί επαναστατική αποφασιστικότητα: «Πότε θα κάνει ξαστεριά...»

Στις 17 Νοέμβρη θα διαδηλώσουμε μαζικά σε όλες τις πόλεις, συντρίβοντας κάθε απόπειρα απαγόρευσης.

- **Ελεύθερη ζωή, δημοκρατία, ειρήνη, διεθνιστική αλληλεγγύη των λαών!**
- **Ισχυρή Δημόσια Δωρεάν Υγεία για όλους, κανένας μόνος στην πανδημία!**
- **Ανταρσία στα σχέδια του κεφαλαίου- Αξιοπρεπής εργασία για όλους/ες, με όλα τα εργατικά δικαιώματα!**
- **Έξω από ΝΑΤΟ, ΕΕ. «Πόλεμος» στα πολεμικά σχέδια και τον εθνικισμό!**
- **Με τη σημαία της εξέγερσης, της επανάστασης και του κομμουνισμού!**
- **Εμπρός για τα Πολυτεχνεία της εποχής μας!**

9.11.20

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Νοέμβρης 2020